

lipcu; duch, **-a** (animus), **-u** (spiritus); środek, **-a** (srjedźizna), **-u** (srědk); geniusz, **-a** (škitowacy duch), **-u** (génie) atd. — Ćežko pak je dosahacu přičinu wudać, přečo Polacy přečiwo wšej wot-dobje tež při někotrych žiwjeńskich genitiv na **-u** tworja, kotrež pak ma tež we akkusativje město, jako: wół — wołu, bawół, bobr, zwierz, drozd, drop, skop, gad, trąd (wčoła). — W illyrskim jazyku kónči so genitiv bjez wuměnki na **-a**.“

Tak daloko Čelakovský. Z teho widzimy, zo je kóždy na-spomjenych słowjanskich jazykow z genitivom na **-u** swoje samsne puće šoł. A tež ani to so njehodži prajić, zo bychu nježiwjeńske w českim powšitkownje abo přewažnje genitiv na **-u** měle. Nětka pak pohladajmy na lužisku serbščinu.

§ 4. Wzmimy najprjedy tele wurazy: Nóż, jěž (dłuž. jež), muž, mječ, žołć (dł. mjac, žolc), hósć, hózdz, žołdz (dł. gosć, gozdź, žołz), kraj (dł. kraj), khmhel (dł. chmel), kónč (dł. końc); pjenjez. By žadyn horno- abo delnołužiski Serb ‘wot nožu . . . wot khmhelu . . . wot kóncu’ prajił? Nikuli! Duž móžemy tudy za serbščinu tele (horjeka hižo za druhe jazyki spóznate) prawidło postajić: Genitiv na **-u** nje hodži so pola nas za mjeħkowukhódne słowa, tež hdy by něhduša mjeħka kóncowka so zhubiła byla.

§ 5. a) Nětka podamy wjetšu ličbu twerdo wukhódných (najbóle jenosylbiskich) wurazow, zo by čitař po swojim ryčnym čuću rozsudził, hač móže so tu genitiv na **-u** tworić, abo hač so to njehodži.

1. Słowa na **h**, **ch**, **g**, **k** (krkniki): Bóh (gen. Boha), brjoh (ufer), proh (schwelle), roh (horn), dołh (geldschuld), spřah (gespann), běh (lauf), sněh, hrěch, měch, plěch, směch, wjeŕch, mnich, hroch, moch, proch, duch, dych, brjuch, kruch, worjech, kožuch; džak, mak, prak (gesindel), prask, pjatk, ptak, swak, sak, zak (tasche), złamk, wjelk, kefk, kwětk, pěsk, srědk, trysk, lik (trichter), bok, kłok (pfeil), prok (bolzen), sok (linse), skok, hołk, wósk, štwórtk, bruk (käfer), suk, zwuk abo zuk (schall, echo), zynk (ton, laut), smyk, rynk, rapak, swjatok, słownik, započatk.

2. Słowa na **z**, **s**, **dz**, **c** (jednore syčawki): Rěz, bóz, mróz, wóz, powóz, rjećaz, mosaz; čas, kwas, pas (gurt), pos (psa),